



BORTOM TRÄDGRÄNSEN

När vi arbetade fram föreställningen pratade vi mycket med barn i våra referensgrupper om begreppen oro respektive trygghet. Vad betyder oro och hur uppstår det? Är barn och vuxna oroliga för samma saker? Är oro någonting bra eller dåligt och hur kan man göra för att hantera eller bli av med den känslan? Vi pratade också om trygga och osäkra platser. Hur upplever barn de miljöer de vistas i och hur påverkar tydliga eller otydliga gränser och regler? Vad skulle kunna hända om man går utanför de givna gränserna, till exempel bortom trädgränsen? Föreställningen är framtagen med en blandning av skrivna scener och improvisationer utifrån våra och barnens resonemang kring oro och trygghet.

PRATA OM TEATER

Ett konstverk ger ingen objektiv bild av verkligheten och kan därför tolkas på flera olika sätt. Frågan "vad handlade föreställningen om?" blir mest intressant med tillägget "för dig?". Det kan vara svårt att prata om teater utan att klampa in i någon annans upplevelse. En konstupplevelse är alltid personlig – och ibland väldigt privat. Det bör respekteras i ett gruppsamtal. En bra grundregel är att tycka mindre och tolka desto mer. Det görs lättast om samtalet följer en viss ordning:

BESKRIV

Börja samtalet i det konkreta, i det ni faktiskt såg. Det är ett bra sätt att minnas föreställningen tillsammans, särskilt om det har gått en tid sedan ni såg den. Hur såg rummet ut? Vad finns i rummet? Hur många personer var med i pjäsen? Vad hade de på sig? Fundera över vad de olika personerna hade gemensamt och vad som skiljde dem åt. Var så saklig som möjligt. Kom ihåg att det ibland är de små detaljerna som är mest intressanta (och tolkningsbara).

TOLKA

Först efter att ni har gjort er en tydlig gemensam bild av föreställningen är det dags att ställa frågan "varför?". Förutsätt att alla val i föreställningen är medvetna; först då kan de tolkas konstnärligt. Varför tror ni att rummet såg ut som det gjorde? Varför sa de och gjorde just så där? Helt enkelt: varför hade man gjort alla de val som föreställningen är ett resultat av. Här finns det inga rätt eller fel. Låt allt vara gissningar och egna tolkningar och låt tolkningarna skilja sig från varandra. Försök fånga upp de associationer som sticker iväg – kanske är det där de mest spännande tolkningarna ligger!

REFLEKTERA

Slutligen kan samtalet komma in på större frågor. Här finns plats för personliga upptäckter, tankar och fantasier. Argumentera eller undra – och märk att det finns lika många upplevelser av föreställningen som det fanns personer i publiken.

Förslag på praktiska uppgifter, se nästa sida!

SAMTALSHANDLENING TEATER

BORTOM TRÄDGRÄNSEN

FÄRGÖVNING

Vilken färg har oro? Vilken färg har trygghet? Använd bara de tre grundfärgerna (röd, gul, blå). Barnen får nu chansen att lära sig att blanda färg. Ett papper, en färg. När alla är klara läggs bilderna sida vid sida på ett bord eller sätts upp på en vägg, håll isär oro och trygghet. Se på de olika färgerna, skiljer de sig åt? Blev de lika? Blev de olika? Varför då? Den som leder arbetet samtalar, ställer frågor och diskuterar med gruppen.

TRÄDET

Varje deltagare i övningen skriver ner tre saker som de tänker på, efter att ha sett föreställningen. Det kan vara allt från att någon hade gula kläder på sig till att det var otäckt. Läraren hjälper de som har svårt att skriva. När alla är klara med sina lappar så lägger läraren ut dem (gärna på golvet – det blir mer synligt då) i form av ett "träd". Så länge orden på lapparna skiljer sig åt så bygger de en stam men när de är lika eller påminner om varandra så bildar de grenar. Här bör den som leder övningen aktivt ställa frågor och pröva olika placeringar av orden för att utmana och få igång gruppen. Varför lägger man då ett träd med ord? Jo, för att det blir tydligt vad alla i gruppen tänker på om det de upplevt gemensamt. Orden bildar också ett arbetsmaterial som kan användas på flera sätt. Till exempel kan det bli bilder.

ORD OCH BILD

Varje deltagare väljer ut ett eller tre ord ur trädet som de arbetar vidare med. Orden skall nu bli bilder. Här finns det många sätt att arbeta vidare. Arbetar deltagarna individuellt med tre ord så kan uppgiften vara att sätta ihop det till en bildserie som beskriver oro/trygghet. De tre orden kan också bli en bild där oro/trygghet möts. Det går också att dela in deltagarna i grupper som väljer ord ur trädet och som sedan gör bilder tillsammans. Den som leder arbetet sammanställer bilderna så att alla kan se dem och har en genomgång där alla får chansen att berätta om sin/sina bilder. Om det är intressant för gruppen så kan det vara härligt att få visa bilderna för fler, varför inte ha en vernissage i klassrummet och visa upp bilderna för kompisar och föräldrar?

SCENOGRAFIÖVNING

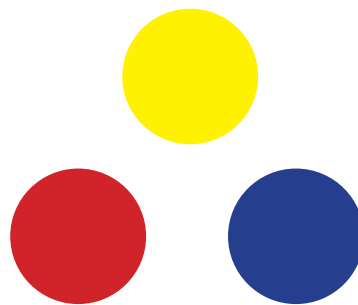
Vår scenografi i Bortom trädgränsen består ju av konstgräs, men kan man odla en egen scenografi?

Odla dekorationsgräset som ni fått med i lärarkuvertet tillsammans i klassrummet och bygg en miljö som ni tycker beskriver oro och trygghet. Fota gärna av landskapet ni har skapat och skicka till oss!

Några av bilderna kommer vi att lägga ut på vår hemsida och några kommer att visas på Weibulls hemsida, som bidragit med gräsfröerna.

Skriv gärna namnet på er klass och kommun och sätt skylten framför ert landskap. Kom ihåg att fota landskapet utan att barnen syns i bilden, så att vi tryggt kan publicera bilderna.

Om ni vill skicka teckningar och foton, har frågor eller tankar om föreställningen, eller vill bolla idéer för kringarbete, så kan ni gärna kontakta vår dramapedagog Helena Wilén på: helena.wilen@regionteatervast.se



*Tack för att ni såg vår föreställning.
På återseende!*

*För mer information: www.regionteatervast.se
Vi finns även på Facebook och Instagram*